

46.

Minne

Af

Regements Pastorstan /

Wälädla Fru

Fru MARGARETHA CHARLOTTA
POPPIUS,

Född LOFFMAN,

Som,

Ä sit 18:de älders år, saligen affömnade i Abo
den 22 Junii 1778.

 Å B O,

Tryckt hos Kgl. Acad. Boftr. Joh. Christoph. Frenckell.

1811

Städtische Bibliothek

1811

STADTBIBLIOTHEK CHARLOTTA

POPPIUS

1811

1811

1811

1811

1811

1811

Bör nä'n sin mänskjo-brödt wid lifars affärd ömna?
Så klaga mäsklighet! lät ögats floder strömma,
Då tidigt ur din krets en dygdig mänskja går,
Då ungdom och behag för dödens grymhet blekna - -
Ej kan en mattad hand den saknad wärdigt teckna,
Som i mit hjerta rår.

Myß in på lifwets ban wår unga döda trädde;
Hon med sin muntra dygd sin Slägt och Samtid glädde,
Dch hälfans blida skänk i sällsynt fågring mjöt;
Men snart en döblig pust ur skuggors Nife hastar,
Som släcker lifwets ljus och bräkta hyddan kastar
I jordens tysta sköt.

Så, hastigt ur sin knopp den späda blomman skjuter,
Dess morgon ljustig är, den Solens wärma njuter,
Men innan dagens slut den wisnar af och dör:
En kylig Nordanwind dess milda fågring mördar,
Dch sist det hwasfa järn, som ängens alster skördar,
Dess matta lif förstör.

Men

Men fast ej många år hon i vårt sällskap nötte,
Dock skilda ödens lopp des korta lefnad mötte,
Hon under skiftens mängd til sin förvandling gick:
Som huld och ömsint Mor, och ung och älskad Maka,
In fick hon lifwets ro, än ock des plågor smaka,
Til äldrens sista blick.

Wid tidens jänner trött, hon lifwets stunder lyktat,
Då ur en plågsamt werld den frälste Själén flyktat,
Til Ewighetens land, där helgad glädje vár:
Hon där, från oro skild, uti de sällas Nise,
Af Atrons händer fröns med fågring utan life
I tusend åldrars år.

